

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ
ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ТА БЕЗПЕКИ СУСПІЛЬСТВА**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 19-20 травня 2016 року)

Суми
Сумський державний університет
2016

3. Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні: Закон України від 26.01.1993 № 2939-ХІІ [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2939-12/paran24#n24>

4. Про затвердження Положення про Державну фінансову інспекцію України: Постанова Кабінету Міністрів України від 06.08.2014 № 310 [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/310-2014-%D0%BF/conv>

5. Про затвердження положень про територіальні органи Державної фінансової інспекції України та їх підрозділи: Наказ Міністерства фінансів України від 03.10.2011 № 1236 [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1212-11/conv>

6. Богданюк І. В. Контроль як основний напрямок діяльності Державної фінансової інспекції України / І. В. Богданюк // Форум права. - 2013. - № 3. - С. 36–40.

7. Про утворення Державної аудиторської служби України: Постанова Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 р. № 868 [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/cardnpd?docid=248594452>

ПОДАТОК НА РОЗКІШ

Белан А.М.

студентка III курсу юридичного факультету

Сумського державного університету

Науковий керівник: Солонар А. В.

к.ю.н., доцент кафедри АГПФЕБ юридичного факультету

Сумського державного університету

В Україні податком вирішили обкладати не багатіїв, а предмети розкоші [1]. Наразі в Україні є важливим збирання податку на предмети розкоші, що у підсумку дозволить підвищити вклад заможних громадян у наповнення бюджету, акумулювати додаткові кошти у бюджеті з метою їх подальшого використання для здійснення соціальних виплат та надання соціальної допомоги громадянам України, а також надання фінансової підтримки Пенсійному фонду України.

У зв'язку з цим і було розроблено законопроект, яким запроваджується податок на майно, відмінне від земельної ділянки (податок на розкіш) замість податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, як це передбачено чинними положеннями Податкового кодексу України.

Податок на багатство – актуальна тема сучасних податкових реформ. Питання, стосовно введення додаткового податку на розкіш, є доцільним. Проте це питання є недостатньо досконало розробленим та вивченим на сьогодні та потребує удосконалення.

Питання про податок на багатство (або як його ще називають – податок на розкіш) влада обговорює вже тривалий час. Ініціатором введення такого податку є Сергій Тігіпко. За його переконаннями – у разі введення такого податку, надходження в Державний бюджет України очікується на рівні близько 3 мільярдів гривень щорічно. Ці кошти будуть направлені на виплату пенсій. Він також звернув увагу на те, що закон, якщо буде прийнятий, діятиме лише на час скрути. У даному випадку - з 2012 року до 2017 року.

Проект Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо запровадження податку на багатство» визначає платників податку на багатство: 1) фізичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками майна; 2)

фізичні особи, в тому числі нерезиденти, які придбавають на митній території України товари і предмети;3) фізичні особи, в тому числі нерезиденти, які ввозять на митну територію України товари і предмети.

Отже, як видно з викладених положень Проекту, об'єкти оподаткування умовно поділено на дві категорії – майнотатовари і предмети[2].

Предметами розкоші будуть вважатися взуття, вироби з хутра, шкіри, килими, текстиль, предмети мистецтва, антикваріат, за які власники виклали понад 30 мінімальних зарплат (32190 грн). Обкладатися податком будуть також вироби з дорогоцінних металів або дорогоцінного каміння, годинники, мобільні телефони, зброя, за які сплачено понад 20 мінімальних зарплат (21 460 грн). Податок буде стягуватися один раз при покупці в сумі 10% від вартості на момент покупки або ввезення на митну територію України. Власники літаків і вертольотів будуть платити щороку 0,2% від мінімальної зарплати за кожен кілограм злітної маси. Приміром, за вертоліт Eurocopter зі злітною масою приблизно в 3,5 т доведеться платити 7511 грн. Яхти та інші плавальні засоби для спорту і відпочинку з потужністю двигуна від 75 кВт також обійдуться власникам в копійчку - їм доведеться платити щороку 0,2% від мінімальної зарплати за кожен 1 кВт потужності, тобто яхта з потужністю двигуна 75 кВт обійдеться в 16 095 грн. Втім, судна старше 20 років обкладатися податком не будуть.

Поряд з цим збільшиться і податок на доходи. Якщо такі перевищують 16095 грн в місяць (понад 15 мінімальних зарплат на 1 січня), ставка податку для суми перевищення збільшується до 20% (для всіх інших цей податок зараз становить 15%). Якщо ж сума доходів у місяць перевищує 10 730 грн (10 мінімальних зарплат), буде стягуватися 17% з суми перевищення. Податковий тягар за елітну нерухомість буде варіюватися від 4292 до 8584 грн. До цієї категорії законодавці віднесли квартири понад 200 кв. м. і будинки більше 400 кв. м. Власники таких квартир зобов'язані будуть платити кожен рік 2% від мінімальної зарплати за кожен квадратний метр, тобто 4292 грн. за квартиру в 200 «квадратів» і 8 584 грн. за будинок в 400 «квадратів»[3].

Міністерство фінансів запропонувало нові зміни щодо транспортного оподаткування. До них належать: 1) зміна ідеології справляння податку: об'єкт оподаткування – автомобілі вартістю понад 750 мінімальних зарплат (у 2016 році – 1,03 млн. грн..) та віком до п'яти років (сьогодні – автомобілі з об'ємом двигуна понад 3000 см. куб. віком до п'яти років); 2) визначення об'єкта оподаткування: середньоринкова вартість, враховуючи марку, модель, рік випуску, тип та об'єм циліндрів двигуна, тип коробки передач; 3) ставка податку без змін – 25 тис. грн. у рік; 4) перелік автомобілів, вартість яких перевищує 750 мінімальних зарплат, визначатиметься за методикою, затвердженою Кабінетом міністрів та публікуватимуться на сайті Мінекономрозвитку; 5) визначення механізму справляння транспортного податку на період викрадення автомобіля.

За рахунок цього податку в 2016 році до державного бюджету планують отримати 3,4 млрд. грн. Нині розмір податку становить 25 тис. грн. на рік за легкові автомобілі з об'ємом двигуна понад 3 л, віком до п'яти років – і нові, і вживані. За десять місяців 2015 року власники транспортних засобів сплатили до бюджету 392 млн. грн.. податку.

Серед марок автомобілів, які відносяться до класу «люкс», у список Мінфіну увійшли: Mercedes-Benz, BMW, Lexus, Audi, Porsche, Infiniti, LandRover, Jaguar, Bentley, Maserati, Rolls-Royce, Maybach, AstonMartin, Ferrari, Lamborghini[3].

Слід зауважити, що податок на багатство в різних формах діє в Іспанії, Франції, Голандії, Норвегії, Німеччині, Австрії, Великобританії, Швеції, Бельгії, Данії, Ісландії, Люксембурзі. Розглядається також питання про його запровадження у США[2].

Враховуючи зазначене, слід підсумувати, що введення податку на багатство є правильним і доцільним. Це допоможе збагатити бюджет держави та поставити на місце людей, які витягували останні кошти з бюджетів. Для кращого результату потрібно удосконалювати та доповнювати законодавство з даного питання. Крім того, цей механізм має стати діючим та реальним, а не лише закріпленим на рівні законодавства.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Недеснова К. Хто в Україні сплачуватиме податок на розкіш [Електронний ресурс] / К. Недеснова. – Режим доступу: <http://www.radiosvoboda.org/content/article/24620860.html>.

2. Пашковська Т. Податок на розкіш: покарання за багатство або удар по середньому класу? [Електронний ресурс] / Т. Пашковська. – Режим доступу: <http://www.bnwes.info/buhgalteriya/arhiv-sayta-2012/podatok-na-rozkish-pokarannya-za-bagatstvo-abo-udar-po-serednomu-klasu.html>.

3. Мінфін оприлюднив нові податки на елітні автомобілі [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://tsn.ua/groshi/minfin-oprilyudniv-novi-podatki-na-rozkishni-avtomobili-558770.html>.

ІНФОРМАЦІЯ ЯК ДОКАЗ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ ПРОЦЕСУАЛЬНОМУ ПРАВІ

Биряк Л.П.

*студентка II курсу юридичного факультету
Сумського державного університету*

Науковий керівник: Колеснікова М.В.

*к.н.ю., ст. викладач кафедри АППФЕБ юридичного факультету
Сумського державного університету*

Відповідно до норм чинного законодавства термін докази є збірним поняттям, змістовним наповненням яких є фактичні дані, факти, відомості про обставини справи тощо. Такі категорії одночасно є складовою інформації. Таким чином, можна сказати, що інформація є доказом. Саме тому, дослідження цієї теми є актуальним у наш час і заслуговує особливого розгляду.

Відповідно до статті 69 Кодексу адміністративного судочинства України доказами в адміністративному судочинстві є будь-які фактичні дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги й заперечення осіб, які беруть участь у справі, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються судом на підставі пояснень сторін, третіх осіб та їхніх представників, показань свідків, письмових і речових доказів, висновків експертів.

Фактичні дані, на підставі яких виносяться рішення по адміністративній справі, визнаються доказами за умови дотримання двох вимог: належності та допустимості. Вони сформульовані у статті 70 Кодексу адміністративного судочинства України: по-перше, належними є докази, які містять інформацію щодо предмету доказування. По-друге, Сторони мають право обґрунтовувати належність конкретного доказу для